

10.4 Родот Лалошои според Јован Трифуновски, Тетово-Белград

Професорот Јован Ф. Трифуновски, кој е со потекло од Тетово во својата книга, Полог-Антропогеографски проучавања, која е напишана на основа на посебен проект на Српската академија на науки и уметности, дава неисцрпан и многу богат материјал за населените места и посебно за родовите во селата на Долни и Горни Полог (извор: ред. бр. 40).

Во книгата се обработени сите села од Долни и Горни Полог, а дава и карта на селата на целиот Полог.

Проф. Трифуновски во цитираната книга Полог вели дека во Лешок живеат православни Македонци.

Трифуновски вели дека **старински родови** се: Базовци, Стојковци, Ѓурлуковци, Чочолевци, Такаревци, Мазараковци, Савеи, Тошоќој и Тасески, а **доселени родови** се: Коларои, Ѓоревци, Качовци, **Лалошој**, Гркоманои, Карапанцовци, Китановци, Ќапунковци, Николовци, Сандаровци, Јоановци, Рошој, Пејчиновци или Поповци, Цинцирои, Нешовци, Пашини, Наљабокои, Богојеви, Ончев, Филиповци, Сибиновци, Коруновци, Богојевци и Манојлови, додека **изумрени родови** се: Џарлој, Дабовци и **Главиновци**.

Мене не ми е јасно на основа кои факти ги утврдил имињата и на основа на што ги класифицирал родовите од Лешок во: старински, доселени и изумрени, но, јас, на основа на моите преку 40 години истражувања во разни извори на мојот род Лалошои и фамилија Спироски, поточно од 1964-65 до денес 2008 година, дојдов до многу интересни сознанија, кои се потполно спротивни од написите на Трифуновски.

(фото: Митко Спироски, Лешок, 30.01.2004, црква Св. Атанасие-Стар Манастир, 14 век)
 (photo: Mitko Spiroski, Lesok, 30.01.2004, church St. Atanasie-Old Monastery 14-th century)

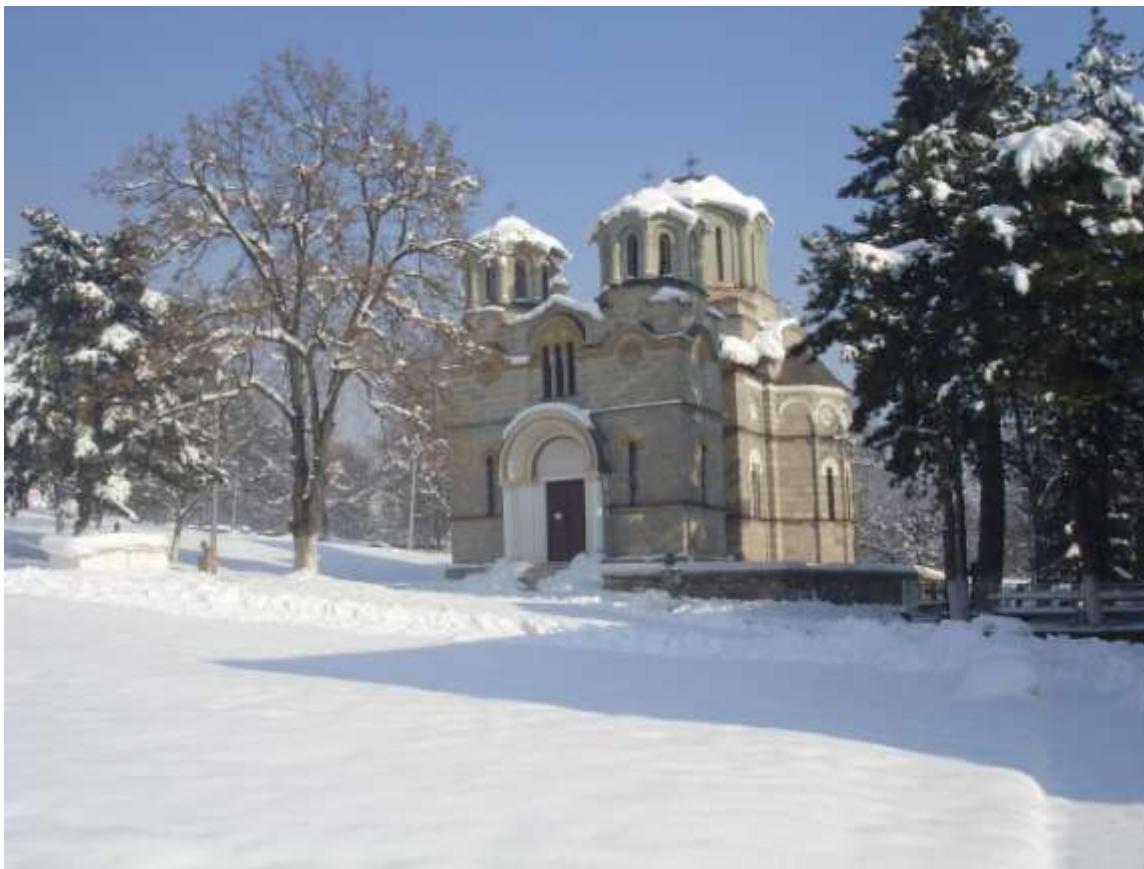
Називите на некои родови во Лешок, Трифуновски не ги утврдил точно, не ја утврдил бројноста на неколку родови, потоа, неточно неколку родови не ги сврстал во староседелци и новодоселени, односно изумрени родови.

Моите размислувања и коментари би ги насочил кон следното:

1. Во книгата Трифуновски како стари родови во Лешок внесува имиња на три рода кои имаат само една куќа (Базовци, Чочоловци и Тасески), Тошоќој со две куќи, Мазараковци со три куќи, Савеи со 4 куќи, Такаревци и Гурлуковци со 6 куќи и Стојковци со 18 куќи.

2. Трифуновски во стари родови внесува три рода со по една куќа и еден род со две куќи, додека родот **Лалошои** со 11 куќи во Лешок и со 8 куќи иселени во Тетово, Горче Петров, Скопје и Софија и родот Попој со 13 куќи не ги става во стари родови иако тие се најбројни родови и единствени родови во Лешок кои имаат свештени лица.

3. Трифуновски за родот **Лалошои** на стр. 330 вели дека во Лешок дошол поп Китан од Непроштене и тоа од четвортото колено (Мито, 45 години-Јастре-поп Симон- поп Китан). Значи, податоците се прибирали кога дедо Мито Јастрев Поповски (1903- 1974) имал 45 години (околу 1948-50 година). Испитувањата од САНУ биле 50-те години од минатиот век. При тоа, сакам да укажам дека не е точно дека поп Китан дошол од Непроштене и не е точно дека дедо Мито Попоски е четвртото колено, како што пишува Трифуновски. Требало коленото да изгледа вака (Мито-Јастре, поп Онуфрије(поп Онче)- поп Симон-поп Китан-Милош-Лалош). Значи, Трифуновски го испуштил поп Онуфрије(поп Онче) и затоа бројот на куќите на овој род во Лешок не го утврдил точно, туку, родот Лалошои во времето на истражувањето бил многу поброен и поголем, бидејќи има многу повеќе куќи во Лешок, Скопје, Тетово, Србија, Бугарија и Хрватска. Една од најнеточните премиси на Трифуновски е дека во Лешок, дошол некој поп Китан од Непроштене, каде биле стапинци, што е потполно недокажано и неточно.

(фото: Митко Спироски, црква Св. Атанасие, 24 Декември 2005 год.)

(photo: Mitko Spiroski, church St. Atanasie, 24 December, 2005)

4. Трифуновски вели дека поголем број на роднини од родот Лалошои има во Непроштено, што не е точно, бидејќи прво неточно ги утврдил појасите (колената) и бројот на куките и второ, самиот автор е контрадикторен, бидејќи на стр. 338 вели дека во Непроштено од Лалошои има 10 куки. Значи, по податоците на Трифуновски, иако не се точно утврдени во Непроштено има помалу куки (10), а во Лалошои од Лешок вкупно 19, од кои 11 само во Лешок.

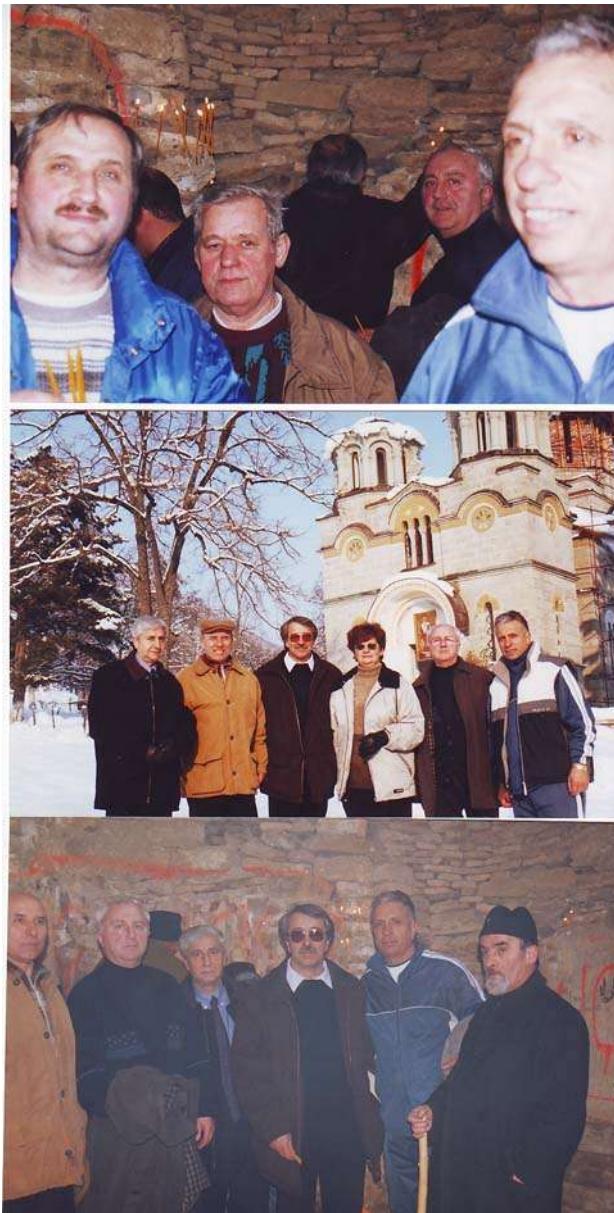
(Прва моја фотографија, 1950)
(My first photo, 1950)

5. Трифуновски внесува точни показатели и сознанија дека родот Лалошои во Лешок постојано давал свештеници. Но, како може Трифуновски да каже дека свештеничкиот род Глајнои бил изумрен без факти и да не констатира дека епископот Никанор бил од Лешок од овој род и дека тој род требало да има континуитет како свештенички род во 16 и 17 век и дека истиот род сега се вика

Лалошов род. Не може свештеничкиот род Глајнои од кој потекнува и Епископот Никанор, одеднаш да го снема и да изумре, а тоа да не го знае црквата, наука, но, и родот кој продолжува да се развива и множи, но, сега под друго име Лалоши. Сметам дека такви книги, како оваа на Труфуновски и на САНУ, треба од македонската наука и црковните лица целосно да добие ревизија, бидејќи од случајот на родот Главинои односно Лалоши, Ончei и Спироски, јасно произлегува дека во оваа книга имало некоја смислена цел да се скрие, замачка и избрише долговековната македонска црковна традиција и на родот Главинои односно Лалоши од Лешок. Јас не верувам дека овие неточни податоци се од небрежност и незнаење, туку, сум сигурен и тврдам дека ова е резултат на смислената српска политика да ги избрише нашите црковни и духовни корени. Но, јас сум најсреќен и најзадоволен, што Мојот труд и мака, сиве овие децении вроди со плод да го утврдам потеклото на родот наназад шест и повеќе векови и да ги негирам сите произволни, тенденциозни или недокументирани пишувања. Имено, Трифуновски добро внесува: „*Родот Лалоши постојано давал свештеници*“, тоа го знаеле и нашите претци и во Лешок и во Непроштене. Незнам како можело Трифуновски да не се запраша како можело Китан ако бил поп во Непроштене да се откаже од својот род и својата свештеничка традиција и да се пресели во друго соседно село, на само нецел еден километар и да ги остави нивите и семејството. При ова, би напоменал дека Лешок и Непроштене се соседни села на далечина од само 1 километар и немало никаков резон да го напушта соседното Непроштене, оти просто селата се споени и пешки за неколку минути се доаѓа. За мене, би имало логика и резон ако бил Китан од Непроштене и се преселел во Лешок, но, за да се замонаши во Лешочкиот манастир, а во никој случај како поп. Не може во никој случај поп Китан да се преселил во Лешок, кога од црковните документи и од катастарските документи може да се види дека нива на Лалош (Лалоша нива) е подарена на Лешочкиот манастир, која во 1946 година е одземена од државата.

(фото: Митко Спироски, Лешок, Октомври, 2009, Шума од костен во есен)
(photo: Mitko Spiroski, Lesok, October, 2009,Forest of chestnuts in autumn)

(Лешок, 2004 г. , Атанасовден,Митко Спирошки-Кумита и учениците од Основно одделение,Ане Мирчевски-Гуља, Боре Велјановски-Аљаља,Александар Момировски-Бабино,Трајче Стојановски-Андон и Рада(Спироска) Тодоровска)

(Lesok, 2004, Atanasovden, Mitko Spiroski-Kumita and the pupils of the Primary class, Ane Mircevski-Gulja, Bore Veljanovski-Aljalja, Aleksandar Momirovski-Babino, Trajce Stojanovski-Andon and Rada (Spiroska) Todorovska)

Ако се погледне записникот од списокот на имот што е одземен од државата, во која се споменуваат дека се одземени покрај другиот имот и Лалошоата нива и Китанова шума-коштање кои своевремено биле подарени или продадени на Лешочкиот манастир, како и Глајновата нива која своевремено ја подариł свештеничкиот род Глајнои на Никанор, а која нива во 1946 година му е оставена на Манстирот и не му е одземена. Значи, Лалош дедото на поп Китан, живеел во Лешок и пред тоа и затоа негова нива е подарена на Манастирот и во никој случај не можело Китан да доаѓа од друго место. Но, не само Лалош, туку и епископот Никанор од Главини од Лешок живеел две колена пред Лалош. Тоа се факти кои го потврдуваат свештеничкиот континуитет на свештеничкиот род Галвани односно

Лалошои од Лешок од времето на Византија, Отоманската империја, српско и денешно македонско време.

7. Проф. Трифуновски незнам од кои причини не запишал точно дека родот Лалошои е староседелец во Лешок, туку вели дека е доселен од Непроштено, а исто така, и за родот “ Пејчиновци или Поповци “ вели дека не е староседелец, туку, дека е дојден од Отуње.

Јас можам да верувам, но, и основано да се посомневам дека нарачателот САНУ и авторот со македонско потекло намерно не го внесува како стар род најголемиот и најстар род Главинои односно Лалошои од Лешок, кој има долговековна свештеничка традиција, а што го констатира и авторот на стр. 330 кога вели: ” *Овај род у Лешку је стапално давао свештенике* ”.

(Одборот на Тетовскиот фолк фест, 2004 год. во Лешок)
 (The commission of Tetovo's folk fest, 2004 - Lesok)

Авторот и за вториот стар свештенички род Лешкој односно Попој вели: “ Из Отуња иселио се неки свештеник Гаврил, предак из треќег појаса ” . Се прашувам, како можело свештеникот Гаврил од Отуње од третиот појас од Лешкој односно Пејчивовци или Поповци да се пресели во Лешок, а и за родот Лалошои вели дека од Непроштено пред четири колена се преселил поп Китан, при што самиот автор вели дека и неговиот син Симон бил исто така поп. Значи, ако веќе пред четири колена во Лешок дошол поп Китан, а тој имал и син кој бил исто така поп и се викал Симон, каква е логиката во Лешок да се доселува уште еден поп. Што ќе работеле двајца попови? Очигледно Трифуновски овие два свештенички родови не ги обработил добро или пак намерно внесува неаргументирани податоци за двата свештенички родови.

Значи, очигледна била намерата на нарачателот САНУ, преку авторот Трифуновски да лансира невистина и теза дека во Лешок нема наша долговековна македонска свештеничка традиција, туку, се доселуваат свештеници од околните села пред само неколку колена односно дека во Лешок се доселуваат родови и

свештеници од други средини и луѓе, да развијат теза дека епископите Јоаникије, Никанор и др. биле срби дојдени од некаде и да го оправдаат доаѓањето на српски игумени и дека во Лешок немало свештенички корени, што е очигледно тенденциозно и со одредени намери.

(Вест, 4,5 и 6 мај 2002 год. Здружението ЛЕШОК го честита Велигден)

(Vest, 4,5 and 6 May, 2002 the Association LESOK congratulates Easter)

8. Би сакал да укажам дека Лешок од турско време до денес е поделен на Горно маало и Долно маало, при што Горно маало има две посебни маала: Бакар маало односно Старо маало и Тенеке маало. Во секое од овие три маала имало посебни гробишта и тоа на Бакар маало односно Старо маало гробиштата биле Св. Харалампије, во Тенеке Маало гробишта биле Св. Никола и во Долно маало под Млака гробиштата се викаат Св.Богородица или Св. Димитрије ?. Од секогаш починатите на мојот род Лалошои односно Попоски и другите родови од Старото или Бакар маало се погребувале во гробиштата Св. Харалампије и со векови мојот род обезбедувал свештеници. Родовите од Тенеке маало починатите ги погребувале во гробиштата Св. Никола, а свештени лица обезбедувал родот Лешкој односно Попој. Во Долно маало починатите биле погребувани на гробиштата под Млака (можно е тута да имало и црква Св. Богородица или Св. Димитрија, но, тоа треба да се испитува). Моја претпоставка е дека во Долно Маало немале род кој обезбедувал свештеник, туку, верските обреди ги правел свештеник од Лалошои или од Лешкој.

Напоменам дека од почетокот на минатиот век после Првата светска војна, од имотот на Лалошои е дадена нива во Буљино за погребување на лицата од Лешок од Старото или Бакар маало и од Тенеке маало. Гробиштата се викаат Св. Ѓорѓија.

Но, на крајот би сакал да укажам дека сепак авторот Трифуновски самојт се негира кога вели дека: "Овај род у Лешку је стапало давао свештенике" и потврдува дека родот Лалошои има длабоки и долговековни свештенички корени и традиција во Лешок.

(Крушево, 2002, Марковски Петре, Кичево, Митко Спирошки Лешок, Буши Лазо, Ристо Кукунеш, Стојковски Темелко и Бечевски Димитар од Струга, Кичеец Анастас, Охрид, Пивкова Елена Скопје, Мартиновска Виолета Скопје и Љиљана Георгиеска-Требјешанин Крушевач)

(Krusevo, 2002, Markovski Petre, Kicevo, Mitko Spiroski Lesok, Busi Lazo, Risto Kukunes, Stojkovski Temelko and Becevski Dimitar - Struga, Kiceec Anastas-Ohrid, Pivkova Elena- Skopje, Martinovska Violeta- Skopje and Ljiljana Georgievsk -Trebjesanin Krusevac)

(Крушево, 2002, Марковски Петре, Кичево, Митко Спирошки Лешок, Буши Лазо, Ристо Кукунеш, Стојковски Темелко и Бечевски Димитар од Струга, Кичеец Анастас, Охрид, Пивкова Елена Скопје, Мартиновска Виолета Скопје и Љиљана Георгиеска-Требјешанин Крушевач)

(Krusevo, 2002, Markovski Petre, Kicevo, Mitko Spiroski Lesok, Busi Lazo, Risto Kukunes, Stojkovski Temelko and Becevski Dimitar - Struga, Kiceec Anastas-Ohrid, Pivkova Elena- Skopje, Martinovska Violeta- Skopje and Ljiljana Georgievsk -Trebjesanin Krusevac)

(Митко и Славица Спироски пред куќата на Пресвета Богородица Марија, Ефес, Турција, 1995)
(Mitko and Slavica Spiroski,in front of the house of Virgin Mery, Efes, Turkye, 1995)

(Лешок, Кале, Август 2009, Викенд на фамилијата)
(Lesok, Kale, Avgust 2009, Vikend on na family)

(Состанок на Собранието на Здружението ЛЕШОК ,Скопје, 2004)
(Meeting of the Assembly of the Association LESOK ,Skopje, 2004)

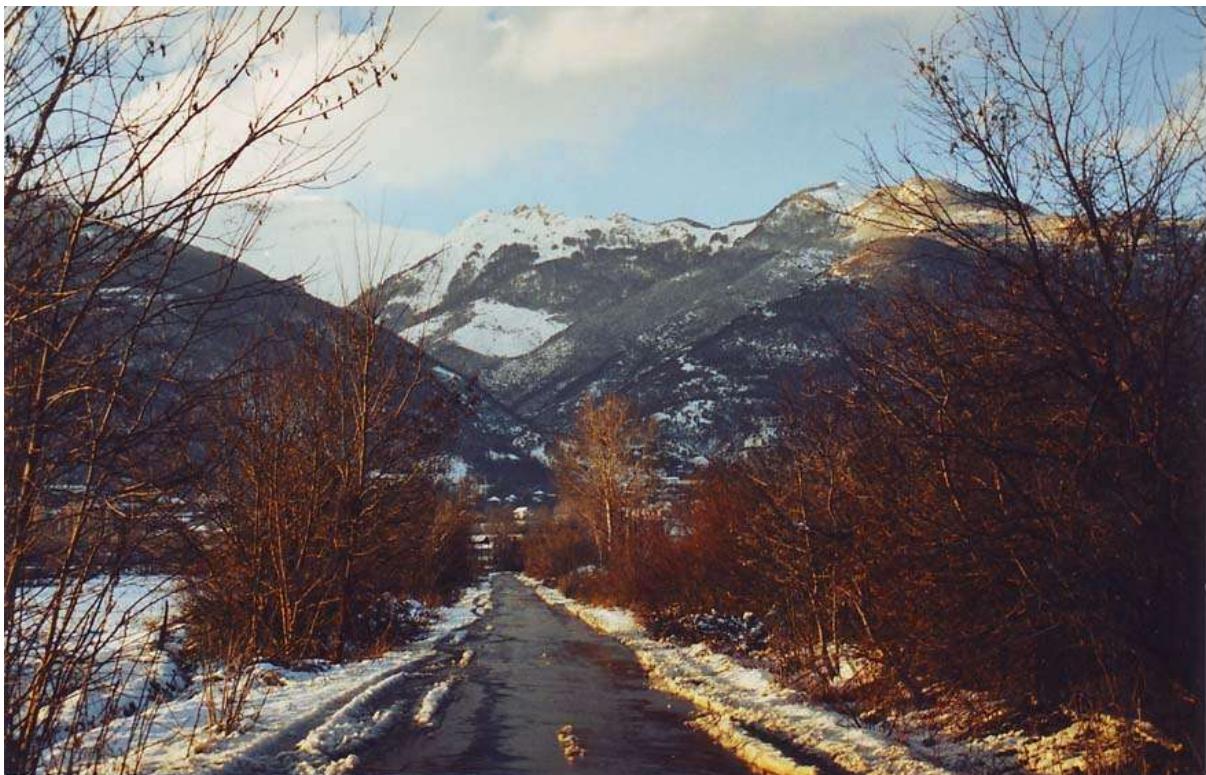
(фото:Митко Спироски, Лешок,Кале, Ноември 2009, Екрем, син на ковачот Пајо од Лешок)
(photo:Mitko Spiroski, Lesok,Citadel, November, 2009, Ekrem, the blacksmith Pajo's son from Lesok)

(Лешок, Млака, 1998, Дружење со пријатели од Скопје)
(Lesok, Mlaka, 1998, company from Skopje)

(Теарце, Марко Ивановски,Долно Маало, моите родители на Св.Никола кај тетин Никола и тетка Зарфина Крстевски)
(Tearce, Marko Ivanovski, Lower Neighbourhood , my parents at St.Nikola, my uncle Nikola and Zarfina Krstevski's home)

(photo: Митко Спирошки, Лешок, 2004, зима, златен поглед на Лешок и Шара)
 (photo: Mitko Spiroski, Lesok, 2004, winter, golden view at Lesok and Shara)

9. Трифуновски за родот Лалошои во Лешок пишува дека домашна слава е “Воведење”, по српскиот календар односно Воведение на Пресвета Богородица-ПРЕЧИСТА по македонскиот православен календар, додека за родот Лалошои во Непроштено пишува дека домашна слава е “В. Госпоѓа” по српскиот календар, односно Успение на Пресвета Богородица-ГОЛЕМА БОГОРОДИЦА по македонскиот православен календар. При ова би сакал да укажам дека Пречиста секогаш се слави на 4 декември, додека Голема Богородица се слави на 28 август секоја година. Од разговорите и сознанијата до кои дојдов сите во родот Лалошои по машка линија и во Лешок и во лозата во Непроштено ја слават само Пречиста, Не е познат случај некое семејство-куќа од родот Лалошои да слави друга слава, односно не ни е домашна слава Голема Богородица. Во Лешок и во целиот Полог и пошироко со деценији Голема Богородица го празнува Лешочкиот манастир и тој е домаќин, а за празникот секоја куќа во Лешок ја чисти куќата и празнично се спрема, но, не се спрема како за слава, туку, секоја куќа е отворерна за роднини и пријатели.

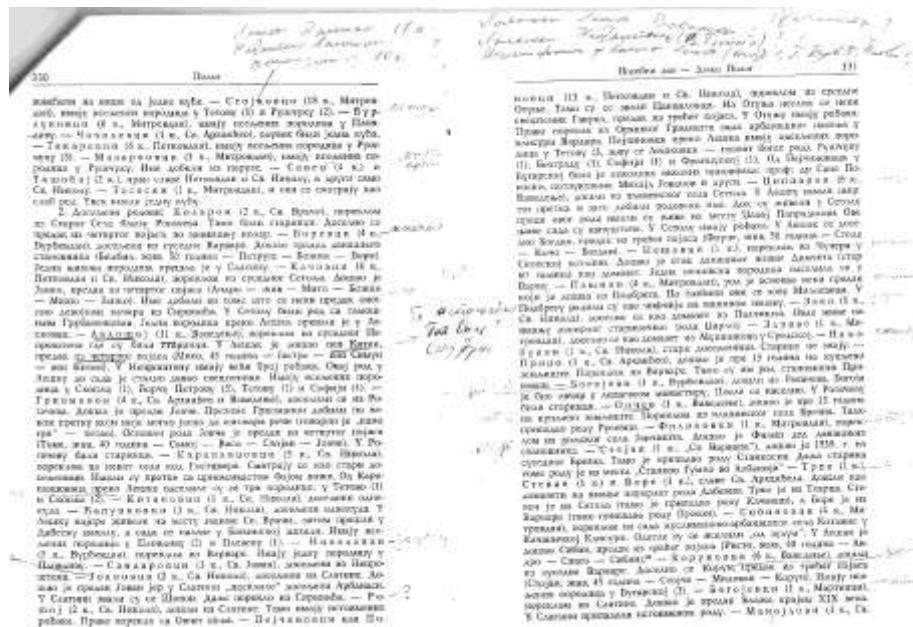
10. Трифуновски во стари родови ги споменува, покрај споменатите родови и родовите Ѓурлуковци, Такаревци, Чочоловци, Ташоќој, Мазараковци и Стојковци.

На овие имиња на родови би напишал дека името на родот Стојковци не се сретнува во моите генерации, тоа не го запишува и Илија Петрушевски во своите книги, а мојата претпоставка е дека се работи за денешниот род Костадинои од Долно Маало.

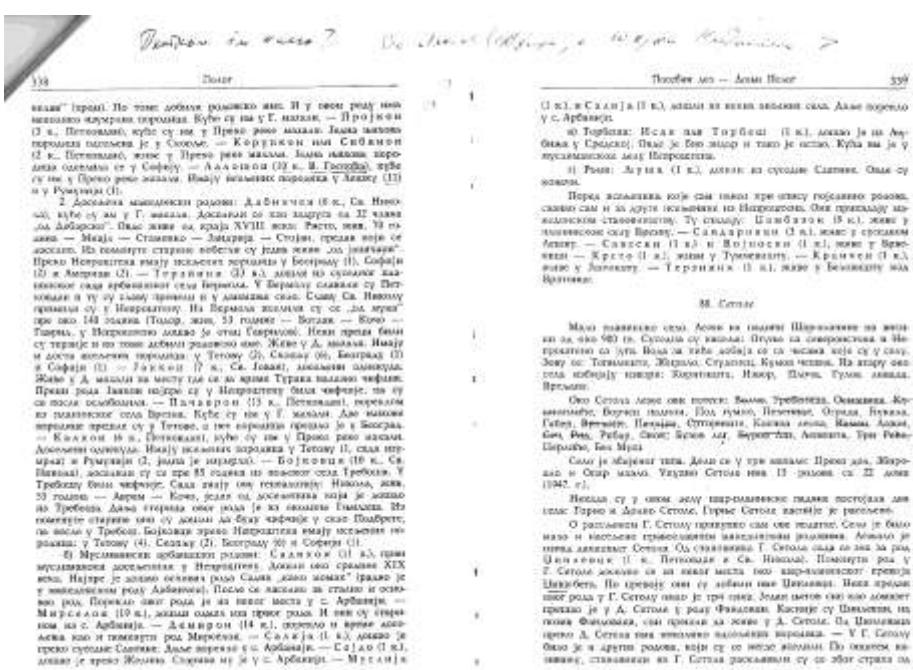
Што се однесува до родовите Ѓурлуковци, Такаревци, Чочоловци, Ташоќој, Мазараковци може да кажам дека во моето детство беа споменувани како родови и можно е дека се стари родови, но, се малубројни и незнам колку се точни податоците за нив.

11. Во врска со тоа што му било критериум за определување што е тоа род и како го определувал името на родот, но, за повеќето родови може да биде дискутиабилно дали се работи за род ако има една, две до три куки или се работи за семејства, односно потесни фамилии. Оваа, забелешка и дилема би ја упатил за старите родови кои ги определува Трифуновски, а за новодоселените родови не би спорел, бидејќи има логика и верувам и јас дека во Лешок се доселиле многу семејства со австро-турската војна 1698/90.

(Родот Лалоши од Лешок, книга Полог на Јован Трифуновски - Извор: ред.бр. 40)
(The kin Lalošoi -Lesok, book Polog by Jovan Trifunovski – Source:ordinal number 40)

(Лозата Лалоши од Непроштено, книга Полог на Јован Трифуновски-Извор: ред.бр. 40)
(The kin Lalošoi from Neproshmeno, book Polog by Jovan Trifunovski-Source: ordinal number 40)